Doğan Kardeş

SAYI 4 17 OCAK 1977 250 KURUŞ

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
17 OCAK 1977
Sayı : 4 Sıra No. 1096
Yıl : 32 Cilt : 1

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral)

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: 100 TL. ★ Altı aylık: 50 TL. ☆ Yurt dışı uçak postası ile yıllık: 200 TL. ★ Altı aylık: 100 TL. Adre değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. (Abone için Divanyolu, Türbedar Sokak No. 22, İSTANBUL)

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

KAPAKTAKİ RESİM :
REŞİT
(Beşiktaş)

Doğan Kardeş'ten Okuyucularına

TEŞEKKÜRLER

Yeni bir yıla girerken okuyucularımızdan aldığımız kutlama mektuplarının hepsine ayrı ayrı cevap veremediğimiz için üzgünüz. Fakat buradan bütün içtenliğimizle teşekkürlerimizi sunuyoruz. Yeni yılda size bir çok yenilikler daha getireceğiz. Okuyacağınız yazıları çoğaltıcağız ve izlediğiniz dizileri yine en iyisinden vermeye devam edeceğiz. Bunun ilk örneğini önümüzdeki beşinci sayıda göreceksiniz. Doğan Kardeş her hafta sizin için yeniliklerle doğacak.

ARŞİVİMİZE KOYDUK

BARTIN'dan Ertaç KARAKAŞ: Güzel Bartın'ın göndermiş olduğunuz yeni bir renkli resmini çok beğendik; arşivimize koyduk, teşekkür ederiz.

UYGUNUNU ARAYALIM

ANKARA'dan Mehmet GİRİCİ: Gönderdiğiniz manzum bilmece güzel. Fakat aralarında belki yakınlarınızın da bulunduğu futbol meraklılarını neden öyle yermişsiniz? Son uyak için daha az küçük düşürücü bir kelime bulamaz mıydınız? Uğraşın, kabiliyetiniz var.

H A N G İ S İ ?

İSTANBUL'dan Kaan KIRAÇ: Gönderdiğiniz mektupta «Derginize üye olmak istiyorum» demişsiniz. «Okuyucu Kulübünüze» mi demek istediğiniz acaba? O zaman arka sayfada çıkan üyelik kuponlarından 6 tane biriktirip, adınız, yaşınız, okulunuz ve adresinizle birlikte iki resim göndereceksiniz. Abone olmak istediyseniz «İndirimli» abone servisimizden faydalanınız. Yılda **52 Doğan Kardeş** evinize postalanır. Yalnızca **100** lira ödersiniz.

■ **DOĞAN KARDEŞ**

DAHA AZ PARA, DAHA ÇOK KOLAYLIK

DOĞAN KARDEŞ İNDİRİMLİ ABONE FORMU

. . . . . **İş Bankası Şubesine**

Adım :

Adresim :

52 DOĞAN KARDEŞ dergisi için indirimli abone ücreti olan 100 lirayı ilgililere bildirilmek üzere İstanbul İş Bankası Türbe Şubesi «1183 No'lu Neşriyat A. Ş.» hesabına havale etmenizi rica ederim.

DİKKAT : Kendi adresinizi bildirmeyi sakın unutmayın.

DİKENLİ DİKİ VE OYUN ARKADAŞLARI

Hiç kirpi'nin yüzünü gördünüz mü? Hep yusyuvarlak ve dikenleri ayakta duran kirpi'nin evcil hayvanlar gibi sevimli bir yüzü ve küçücük elleri var. Hem çabuk arkadaş oluyor. Dikenleri de sanıldığı kadar sert değil. Bakın, kendisiyle kolayca arkadaş olmuş, 14 yaşındaki Debra'nın yanağına nasıl sokuluyor. Onun adı «Diki»dir.

Diki, kendisini yol kenarında bulan, büyüten Debra'nın evinde, başka arkadaşlarla da tanıştı. Onlardan biri güvercindi. Adı Pici ve biraz da şımarık olan güvercin, sahibinin tepesine çıktıkça, Diki onun avucunda oturdu.

Fakat güvercinden özenmiş olacak, bizim Diki de evin köpeğinin başına sıçrayarak ışıl ışıl etrafı seyretmeye başlamaz mı? Dogi buna karşı koymadı.

İşte buna şaşmamak elde değil!.. Kedi gibi titiz bir hayvanla da arkadaşlık kurabilen Diki, onunla herkesten çok anlaşmışa benziyor. Nerdeyse kucaklaşacaklar. Fakat Kedi'nin boynundaki madalyon ne kadar güzel... Diki'nin gözü hep onda. Acaba bir gün için istese verir mi?

1977'nin YAZI DİZİSİ: 4

BEN DE BİR ZAMANLAR SİZİN GİBİ ÇOCUKTUM

MÜJDAT GEZEN

DOĞAN Kardeş'in bugünkü konuğu eski bir Doğan Kardeş üyesi ve hepinizin son derece yakından tanıdığı sempatik komedyenimiz Müjdat Gezen. Evet, Müjdat Gezen'in dergimizle ilgili çocukluk anıları oldukça fazla,. Bir zamanların kara gözlü, yüzünde muzip bir ifadeyle gülümseyen küçük Müjdat'ın şiirleri, hikâyeleri Doğan Kardeş'in sayfalarını süslemiştir. İlk basılmış eserini gördüğü zamanki sevinç ve heyecaonını unutamıyor sevgili Müjdat ağabeyiniz.

Müjdat Gezen ağlayanlardan hoşlanmadığı için büyüyünce insanları güldürmeye karar verdi.

Yaramazlık her çocuğun temel huyu değildir elbette, ama her çocuk biraz yaramazdır. Müjdat Gezen'in yaramazlıkları o kadar fazlaymış ki, mahallede olup biten her şeyden, suçsuz bile olsa onu mesul tutarlarmış.

Bakın bir gün ne olmuş? Müjdat Gezen on gündür kızamıktan yorgan döşek yatıyor. Ateşi oldukça yüksek. Doktorlar, ilâçlar, binbir türlü telâş. O sırada kapı çalınıyor. Komşu evdeki hanım, sabah kırılan camının hesabını Müjdat'tan sormaya gelmiş. Komşu hanım kırılan camının meçhul failinin Müjdat olduğuna o kadar emin ki, annesine onun yaramazlıklarını anlatmaya başlıyor, her gün başka bir ziyanlık yapan bu haşarı oğlandan yaka silktiğini yana yakıla anlatıyor. Tabii küçük yaramazın annesi basıyor kahkahayı. Nasıl gülmesin? Oğlu on günden beri evden dışarı adımını atmadığına göre o camı kırmış olmasına da imkân yok ki.

Müjdat Gezen'in sahne hayatı 10 yaşındayken ilkokul piyesinde rol almasıyla başlıyor. Bu piyes Faruk Nafiz Çamlıbel'in bir dramıdır. Küçük Müjdat haşarılığını sahne gerisinde bırakarak bütün ciddiyetiyle oyunun başrolünü üstelnmiştir. Çıkıyor sahneye, başlıyor rolünü oynamaya. Sahneye bu ilk çıkışında o kadar iyi oynuyor ki seyirciler başlıyorlar ağlamaya. Müjdat oynuyor, halk ağlıyor. Müjdat oynuyor, halk ağlıyor ve piyes çılgınca alkışlar ve gözyaşları arasında sona eriyor.

İşte bu olay Müjdat Gezen'in hayatında dönüm noktası olu-

yor: Müjdat Gezen seyircileri ağlatmaktan hoşlanmadığını o anda anlıyor ve normal hayattan zaten üzülmeye bol bol vakit bulan insanları güldürmek gerektiğine karar veriyor.

Müjdat Gezen'in sahnede gösterdiği başarı büyüklerinin de dikkatini çekiyor elbette. Onu elinden tuttukları gibi Radyo Çocuk Kulübüne götürüyorlar. Daha sonra da ver elini İstanbul Şehir Tiyatroları Çocuk Bölümü. Böylece normal hayatında şakalar yaparak büyüklerini bazen güldüren, bazen de kızdıran Müjdat bu şakalarını sahneye taşımış oluyor.

Kısaca bugün hepimizi gülmekten kırıp geçiren Müjdat Ağabey'in komedyenlik sevgisi taa çocuk yaşındayken başlamış.

Müjdat Gezen'in çocukluk yıllarının bir diğer tutkusu da futbol. Mahalle arasında kendini bildiğinden beri top koşturan Müjdat daha sonra yıllarca Vefa Kulübünde oynamış. O kadar çok cam kırmasında bu futbol sevgisinin de payı olsa gerek...

MUTLU DOĞUM GÜNÜ

Müjdat Gezen'in çocukluk günlerinde 29 Ekim Cumhuriyet Bayramının oldukça tatlı anıları var. Bunun sebebi de Müjdat Gezen'in 29 Ekim günü doğmuş olması. Gezen ailesi daima Cumhuriyetin ilânı olan o mutlu günle yaramaz Müjdat'ın doğum gününü bir arada kutlamaya başlamış.

Yine böyle bir gün annesi ve ablası küçük Müjdat'ı alarak yola koyulmuşlar. Amaçları ona Cumhuriyet Bayramı şenliklerini göstermek ve doğum gününde iyi vakit geçirmesini sağlamaktır. O ışıl ışıl akan suları görmek, kahraman Mehmetçiklerin geçişini seyretmek ne güzel. İki kardeş ve anne, hep birlikte tramvaya biniyorlar. İnecekleri yere geldiklerinde anne Müjdat'ın ablasıyla beraber olduğunu düşünerek «ön kapıdan», abla ise onun annesiyle beraber olduğunu düşünerek «arka kapıdan» iniyor. Tabiî tramvayda yalnız kaldığını gören Müjdat'ın feryadını tahmin edebilirsiniz. Vatman hemen tramvayı durduruyor ve küçük yaramazı annesine teslim ediyor.

Müjdat Gezen'in çocukluk günleri işte böyle yaramazlıklar, hoş olaylar arasında geçip gidiyor, fakat bugün Müjdat Gezen o günlerini Gün ve Elif adlı iki küçük yavrusu ve çok sevdiği başka küçüklerle anıyor. «Müjdat Ağabey Sizlerle» adlı çocuk tiyatrosu ve yazdığı çocuk kitapları hep çocuklara duyduğu sevginin dile gelişidir.

Müjdat Gezen çocuklukla ilgili konuşmamızı şöyle bitirdi:

— «Neredesin benim kardan beyaz, sudan temiz, her şeyden ak çocukluğum?..»

Ve sizlere şu öğüdü verdi: «Büyümek için acele etmeyin çocuklar. Bu tatlı günlerin tadını bol bol çıkarmaya bakın.» ■

Müjdat Gezen muzipliklerini oyunlarında da sürdürüyor. Bakın burada da Şemsi İnkayanın kulağını çekiyor.

Küçük Müjdat 10 yaşında. Çok ciddi. Ama gözlerinin içi gülümsüyor.

Dick Turpin

DICK TURPIN O GÜN MEŞHUM BİR GÖRÜNTÜNÜN KENDİSİNİ TEHDİT EDECEĞİNDEN HABERSİZDİ. HER ZAMAN OLDUĞU GİBİ HEYECANU SATLER ONU BEKLİYORDU.....

AMA DİCK YAKALANMAK TEHLİKESİ VAR. DÜKÜN BAŞINA KOYDUĞU ÖDÜLÜ KAZANMAK İSTEYEN KAÇ KİŞİ VARDIR KİMBİLİR!
BAKIYORUM KORKUYORSUN!
BANA BAK BEN KORKAK DEĞİLİMDİR!
SEN Mİ KORKAK DEĞİLSİN!
KESİN ARTIK!
BU EV TERKEDİLMİŞE BENZİYOR.
EVİN ÇEVRESİNDE DOLAŞIRKEN BİRDEN...
BİR KADIN ÇIĞLIĞIYDI BU DİCK!
CÜCEMİZİN HAKKI VAR!
BU DURUMDA ÖN KAPIDAN GİREMEYİZ! HAYDI ARKADAN DOLAŞALIM!

(Devamı Var)

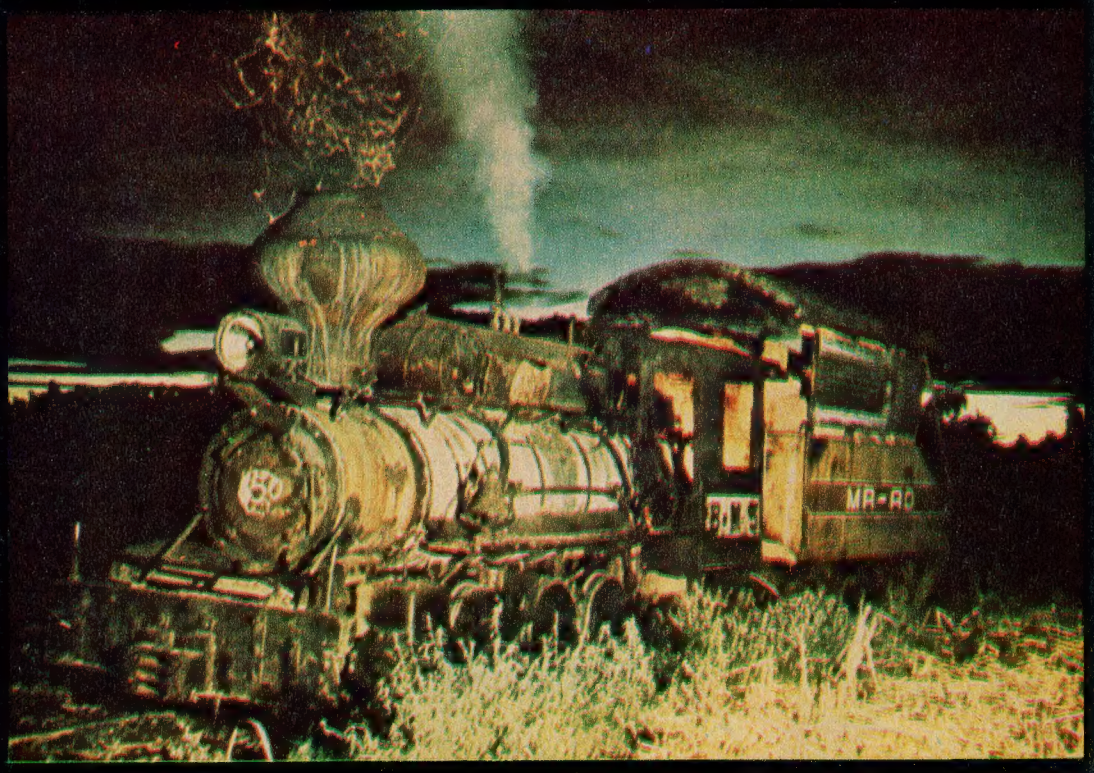

Çocukken oyuncak lokomotiflere merakı olan bir genç, elinde fotoğraf makinesiyle dünyayı dolaşarak buharlı lokomotiflerin koleksiyonunu yapıyor.

Şeker kamışı ile işlemiş olan bu ihtiyar lokomotif Filipinlerde çalıştığı zamanlarda.

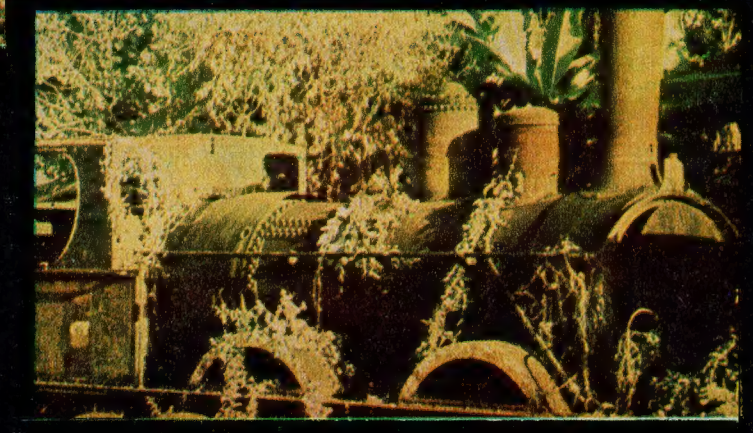

Şimdi Cava'da çürümekte olan '19' yüzyıldan kalma bir lokomotif.

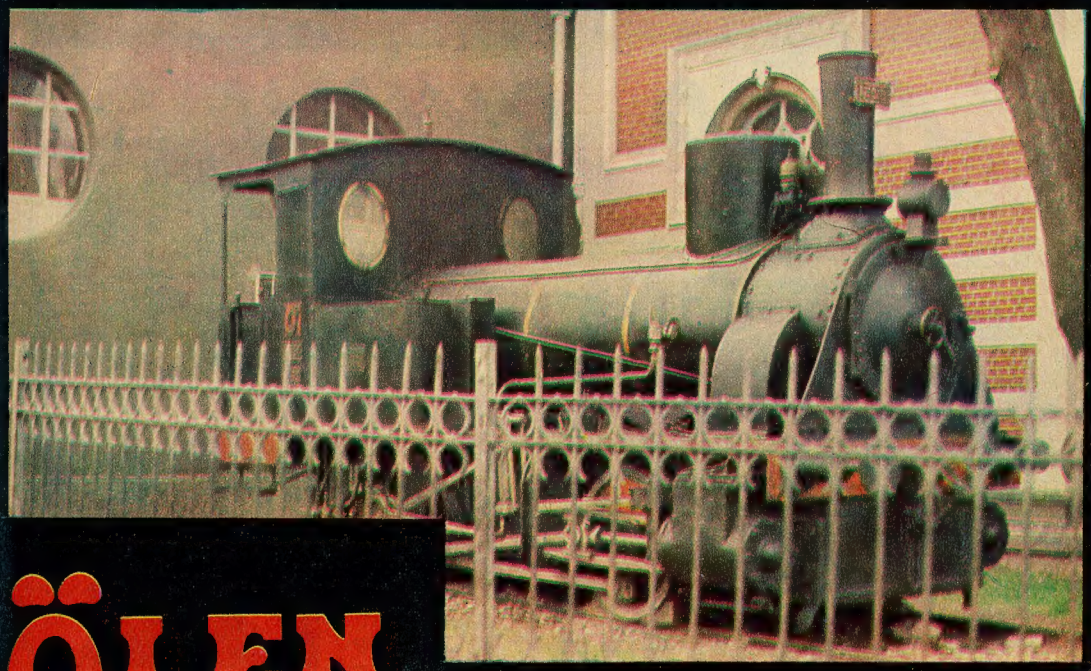

Türkiyedeki eski lokomotiflerden biri (Sirkeci istasyonunda)

ÖLEN LOKOMOTİFLER

ESKİ otomobiller gibi eski lokomotifler de zamanı geçince bir kenara atılıyor, bir süre sonra tanınmaz hale geliyorlar.

Bizde de böyle lokomotifler eskimiş ve yerini yenileri almıştır. Dizel motörlü, elektirikli trenler vızır vızır işliyor.

Ama ne de olsa eski «Dostlar» bunlar. Geçmiş günlerin armağanları!.. Bazı meraklılar işlerini güçlerini bırakıp dünyayı dolaşarak bu lokomotifleri arayıp buluyor ve kendilerinin değilse de resimlerinin koleksiyonunu yapıyor.

Bu koleksiyon ne işe yarar, demeyin. Sizler —yani yıllar sonra dünyaya gelmiş olan çocuklar— babalarınızın, dedelerinizin işlerine hangisi trenlerle gidip geldiğini öğrenmek için bunlardan faydalanacaksınız. İlkin ancak birkaç vagon taşıyabilen bu çileli öncülerin gördüğü işleri düşüneceksiniz. Bu ihtiyar «Loko»lar bazan savaş sıralarında yeniden hizmete sokulmuşlar, kendilerinden yararlanılmıştır.

DEMİR DİNOZORLAR

Eski lokomotifler oyuncak gibi biriktirilemez ama, onların resimleri alınabilir, demiştik. Bunu yapanlardan biri Colin adında genç bir yazardır. Colin daha çocuk yaşta iken lokomotiflere merak sarmıştı. Biriktirdiği oyuncak lokomotiflere kibrit kutusundan vagonlar takar ve onları evinde koştururdu. Çeşitli oyuncak lokomotifleri vardı. Büyüyüp evlendikten sonra ilk işi eşiyle beraber eski lokomotiflerin peşine düşerek dünyayı dolaşmak oldu. Nerde tarihe karışmış lokomotif görürse, resmini çekip hikâyesini yazıyordu. Böylece dünyanın her çeşit lokomotifi hakkında edindikleri bilgileri «Demir Dinozorlar» (*) adını verdikleri bir kitapta topladılar. Gerçi bunu yapabilmek için ta Sumatra'ya, Cava'ya Tayvan'a Filipin adalarına ve Hindistana kadar gittiler. Ama ölen lokomotifler dünyayı büsbütün bırakmadan önce onlara bir «Allahaısmarladık» demiş oldular ya... Eğer lokomotiflerin dili ve konuşacak hali olsaydı «teşekkür ederiz» der ve uzunca bir düdük çalarlardı değil mi? ■

(*) Dinozor binlerce yıl önce yaşamış ve şimdi yalnız fosilleri kalmış bir sürüngen türü. Ona «Dev Kertenkele» de denilebilir.

SPOR OKULU

İŞİMİ ÇOK SEVİYORDUM. AMA BAŞKA ÇARE YOK.
O SIRADA LİN'İN BABASI KIZINI ALMAYA GELMİŞTİ...
NELER OLDU LİN?
DOĞRU DÜRÜST ÖĞRETEMİYORLAR..
KEY KARARINI VERDİ...
BEN GİDERSEM HERŞEY DÜZELECEK..
HAKSIZLIK BU. BAŞKA BİR YERDE İŞ ARAMALIYIM.
MÜDÜRE ÇIKTI..
KARARIN EN DOĞRUSU.
HEMEN AYRILIYORUM. ARKADAŞLARIMLA KONUŞAMAYACAĞIM.
KEY YOLA ÇIKTI...
BİRKAÇ GÜN SONRA DİPLOMAMI ALACAKTIM.
NEHİR KIYISINA GELDİĞİNDE...
SULAR TAŞMAK ÜZERE.
OKULDAKİLERİ UYARMALIYIM.

NEHİR TAŞIYORDU...
O SIRADA OTELDE...
HAZIRLAN GİDELİM!
TELEFON ÇALDI...
OKULDAN ARADILAR SULAR KABARMIŞ. SEL BASTIRMADAN!
BABA!
ÇOK GEÇTİ....
SEL BASTIRMIŞTI...
MERDİVENLERDE!
KAPI AÇILMIYOR.
O SIRADA
AH!
BACAĞIM YARALANDI. İYİKİ USTA BİR ŞOFÖRÜSÜN. İKİMİZİ DE DAMAÇIKARABİLİRSİN.
OH. BABA.
SULAR YÜKSELİYORDU...
ÇABUK LİN.!
ORAYA TIRMANAMAM!
O SIRADA OKULDAKİLER KASABAYA YARDIMA GELDİLER...
GEÇ KALMADIĞIMIZI UMARIM!
KURTARMA EKİBİ İŞ BAŞINDAYDI...

Devamı var)

KAHRAMAN ŞERİF KİNG

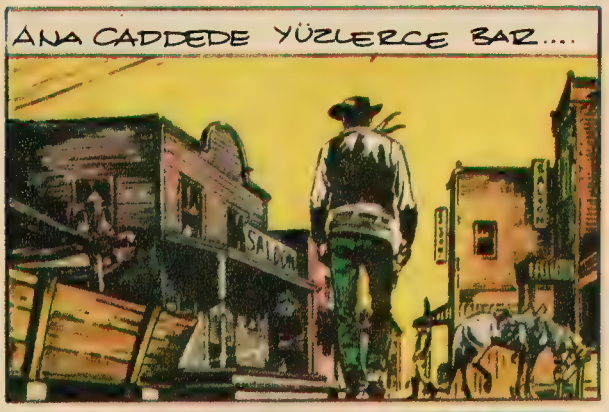

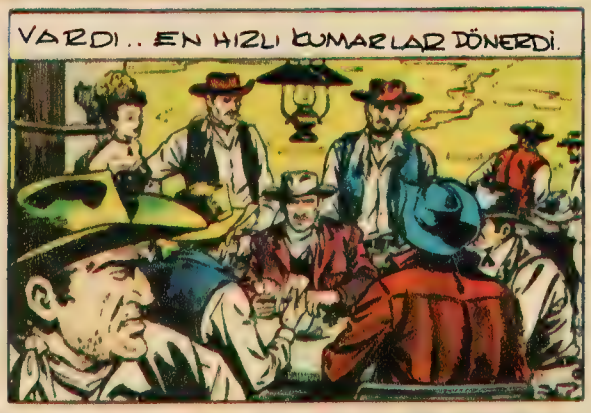

DANSEDEN KIZLARA SUNULURDU.

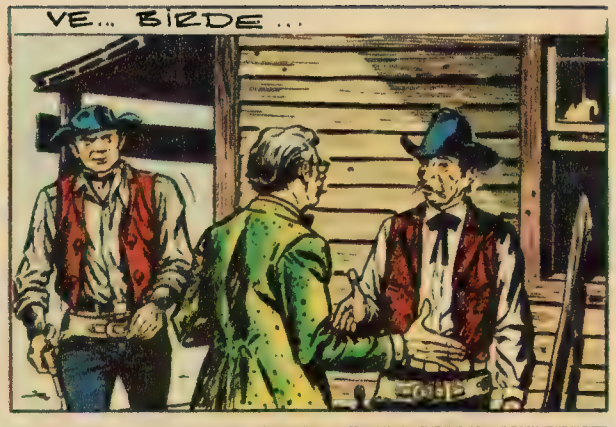
VE... BİRDE ...

ÖYLE BİR SERİFLERİ VARDİ Kİ...
NE OLUYOR!
NE KAVGA, NE SUYGUN, NE KAVGA YAPMIYORSUNUZ. ONUN İÇİN SUSUSUNUZ.

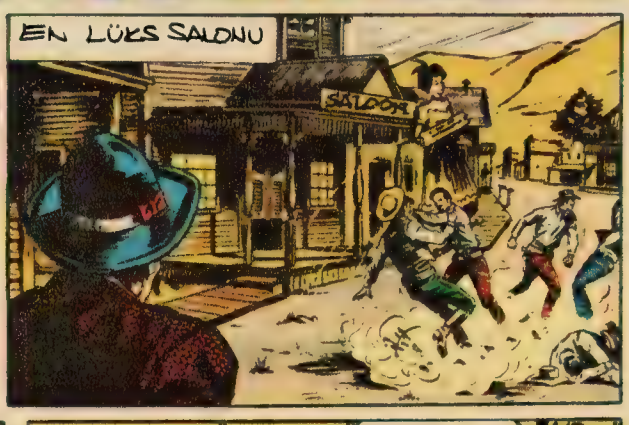
EN LÜKS SALONU
SALOON

OYÖRENİN EN SAYGIN BELALISI. NA AİT BİR KRALMIŞ GİBİ YÖNETİYORDU ŞEHRİ.
NE! SADECE BİN DOLAR MI?
AFFET SEF!
İŞLER KÖTÜ SEF. DÜN ON İKİ KİŞİ VURULDU.

KESİN BE!

BAKIN! SİZE ÇOK PARA GETİR. DİM.
AFERİN SANA!

BU BELALI ADAM POSTA ARABASI SOYGUNCUSU GRİZ'DİR..

(Devamı Var)

ŞEHİRDEN ŞEHİRE

Türkiye'yi Geziyoruz

DAĞLAR VE GÖLLER ARASINDA

Yazan : **KEMALETTİN TUĞCU**

SADIK öğretmen:

— Neye sustunuz çocuklar, dedi.

Deniz:

— Mercan onbaşı için saygı duruşu yapıyoruz, dedi.

Hem gülüştüler, hem de içlerini çektiler. Dede bey:

— Evet çocuklar, dedi. Bu yurt için canlarını veren dilsiz, sessiz hayvancıklarımızı da unutmamalıyız. Neyse, şimdi bunları bırakalım. Memleketi tanımaya çıktığınıza göre, belli başlı konular üzerinde bilgi edinmeli ve bildiklerinizi arkadaşlarınızla paylaşmalısınız. Şu da var ki yurdun her tarafına gitmek kolay değildir. Şimdi isterseniz dağlarımızdan söz edilsin. Çok bilmiş öğretmeniniz size en yüksek dağımızı sorsa, ne diyeceksiniz?

Mehmet elini kaldırarak:

— Ağrı dağı, deriz, dedi.

Dede bey güldü:

— On numarayı hak ettin, dedi. Peki nasıl bir dağdır bu?

— Bir dağ zinciri sayılır efendim. Büyük Ağrı dağı 5135 metre yüksekliktedir. Söylediklerine göre Nuh Peygamberin gemisi bu dağın üzerindeymiş. Yeryüzünden sular çekilince oraya oturmuş. Ama Siirt ilimizdeki Cudi dağının tepesinde olduğu da yazılıdır.

Dede bey:

— Sen bu bilgileri kimden aldın? diye sordu.

— Maviş ablamdan, dedi çocuk. Beraber çalışmıştık.

— Peki şimdi bize Maviş anlatsın. Ağrı dağı nerededir?

— Doğu Anadoluda, dedi kız. Iğdırın biraz güneyine düşer. Burada Sovyetler sınırını Aras nehri oluşturur. Arpaçayla birleşir. Zaten akarsuların birçoğu toprağın engebelerine göre kendilerine yol bulup birleşirler. İkinci yüksek dağımız deniz yüzeyinden 4434 metre ile Süphan dağı, Üçüncüsü Reşko tepesiyle Cilo dağı ki 4168 metredir. Cilo dağı dördüncü gelir, 4119 metre. Bundan sonra Kayserinin tanınmış dağı olan Erciyas ki 3916. Daha sonra üç bin metreden fazla yükseklikleri olan Mordağ. Başet dağı, Medetsiz dağı, Aydos dağı, Akbaba, Mescit ve Dumlu dağ gelir. Bursadaki Uludağ 2543, Köroğlu dağı 2400 metre yüksekliktedir.

Sadık öğretmen:

— İyi hazırlanmışsın Maviş, dedi. Göllerimizi kim anlatacak?

Yüksel:

— Bildiğim kadar anlatabilirim, dedi. Doya doya seyrettiğimiz Sabanca gölünü bazı haritalarda göremiyoruz bile. Ötekilerle karşılaştırırsak pek önemsiz görünüyor. En büyük Gölümüz Vanla Bitlis illerimizin içinde kalan Van gölüdür. 3738 kilometre kare yüz ölçümü var. İkinci büyük gölümüz Koçhisar, Tuz gölüdür. 1642 kilometre kare. Daha sonra Konyada Beyşehir gölü, Isparta'da Eğridir gölü, Konya'da Akşehir gölü, Bursa'da İznik gölü, Kars'ta Çıldır gölü, sonra Kuş cenneti dedikleri Balıkesir'deki Manyas gölleri vardır.

Dede bey:

— Eveeeet, dedi. Çok güzel sıraladınız. Tabii daha ufak göllerle baraj göllerini saymadınız. Çocuklar, Anadolumuz dağlık bir bölgedir. Bu yüzden akarsularımızdan ve göllerimizden faydalanmak pek mümkün olmuyor. Ama göllerimizin çoğunda tatlısu balıkları vardır. Bunlar akarsularımızda da avlanıyor. Şimdi göllerimizde balık yetiştirmeye de çalışıyorlar. Eğer uygun biçimde avlanılırsa bu mükemmel gıda insanlara da yeter.

(Devamı var)

annenin köşesi

BİR ANNENİN ÖNERİSİ

SAYIN anne ve babalar. Sizlere **«Doğan Kardeş»** dergisinin açtığı bu «ANNENİN KÖŞESİ bölümünde küçük bir öneride bulunmak istiyorum. Sevgili kardeşlerimizde okuma zevki bazı zamanlar pek öyle kuvvetli değildir. Okuma zevki ancak sayın Anne ve Babalarımızın gayretleri ile olur ve gelişir. Çocuğun öğrenme çağında eline verilebilecek resim ve bilmeceler ilerde çocuğun okuma zevkinin artmasında büyük rol oynar.

Çocuk 10 - 12 yaşlarında kitap seçiminde biraz bocalar. O zamanlarda çocuğa kitap seçiminde anne ve babaların yardım etmesi gerekmektedir. Kitaplar ilerde çocuğun gideceği yolda istikameti tayin eder. Çocuklara bilgi, sanat, elişi, eğlence unsurlarını taşıyan bir kitap almalı, okutmalıdır.

— SUAT BİLİR (İstanbul)

Ana evlâdından geçmez
Ana hakkı ödenmez.

— Türk Atasözleri

BİR BALE DERSİ

İŞTE bir bale dersanesi. Küçük bir öğretmen ve maymundan bir arkadaş.

Evet, taklitlerin en başarılısını yapan bu

şempanze maymunu büyük bir dikkatle öğretmenini izliyor ve onun yaptıklarının hepsini yapıyor.

Yukarda (sağdaki) birinci resimde kendisine söylenenleri de anlıyor, hatta cevap veriyor gibi... Gittikçe daha zor hareketleri göze alan şempanze İngilizlerin şu meşhur bale artisti Margot Fonteyn gibi olmaya çalışıyor galiba. Konu Çaykovski'nin ünlü Kuğu Balesi.

Şempanze maymunu canla başla eğilip kalkarak elinden geleni

yapıyor. Hareketlerinde güzellik olmasa bile Baksanıza: Üçüncü resimde bütün cerbezesini göstermiş, tek ayak üstünde duruyor. Gözü de küçük öğretmeninde... «Nasıl, beğendiniz mi efendim?» der gibi ağzının içine bakıyor.

Bu da bir Bale dersi. ■

Doğan Kardeş

WEISBERG Werkzeuge

SİHİRLİ AYAKKABI

BİLLY KARŞI KALEYE KADAR İLERLEDİ..
GERİ VER TOM.!
PEKİ DEVAM ET.!
İKİNCİ PAS NEFİSTİ VE....
BEN ŞUT ATACAKTIM.!
GOOOL!
BU NASIL!
HARİKA DANE!
BİR KALECİNİN ŞUT ATMASINI İLK DEFA GÖRÜYORUM!
FAKAT ÖĞRETMEN ÖFKELİYDİ..
PEKİ DANE! SAHADAN ÇIK! GÖSTERİŞ YAPMAYA GEREK YOKTU.
ÇOK HAKLI! TOPU KAYBETSEYDİM! KALE BOŞTU.
BEDEN ÖĞRETMENİ SERT KIZDI...
OKUL TAKIMINDA BİR DAHA OYNATMAM SENİ! DİSİPLİN NEDİR BİLMİYORSUN.!
ÖZÜR DİLERİM!
EVE GİDERKEN...
BÖYLE BİR OLAY BOMBACININ BAŞINA GELMEMİŞTİR.!
EVDE KİTABA BAKTI..
BİR ZAMANLAR I. TAKIMDAKİ YERİNİ KAYBETMİŞ! DİSİPLİNSİZMİŞ. HAFTALARCA YEDEK KALMIŞ. SONUNDA UÇMAŞINA SEÇİLMİŞ.
BENİM SEÇİLMEMEDE İMKAN YOK.! YEDEK BİLE DEĞİLİM!
FAKAT..
BİLLY MİSAFİRİN VAR.!
NASILSINIZ EFENDİM.!
MERHABA BİLLY.!
BAY HARDCASTLE ARDBOUT TAKIMININ MÜDÜRÜ İDİ...
CUMARTESİ YEDEK TAKIMDA OYNARMISIN! SENİN İÇİN BİR FIRSAT OLUR.!
İSTERİM TABİİ.!
DEMEK YEDEK TAKIMDA OYNAYACAĞIM. BOMBACI GİBİ!
DEVAM! VAR.

(Devamı Var)

masal

KUĞU İLE

KUĞUNUN güzelliğine kim hayran değil. Ördek ailesinin en büyük kanatlısı olan bu uzun boyunlu ve çok zarif hayvan o denli kocaman olduğu halde ne kadar hafif ve çevik davranır. Dünyanın her yerinde bahçelerin, parkların süsüdür. Seyrek bulunan bazı cinsleri kaybolmasın diye özellikle bakılır. Tatlı sularda yüzdükleri için mi nedir, tatlı görünüşlü yaratıklardır. Bitki ile beslenirler. Arada bir başlarını suya daldırdıklarını görürsünüz. O zaman ne yaparlar bilir misiniz? Dipteki bitkileri koparıp karınlarını doyururlar. Yuvalarına gelince yine bir dere veya göl kenarında, yahut bir adacıkta kuruludur. Kendi aralarında yaşarlar. Tek kusurları, bulundukları sularda başka kanatlıların bulunmasını pek istemeyişleridir, kavga çıkarırlar bu sevimli, ağırbaşlı hayvanlar. Tatlı suların beyaz kraliçeleri...

Hal böyle iken Bayan Karga, Kuğu kuşunun yaşamını kıskanmış ve onun gibi olmak istemişti.

KARGA

— «Ah» dedi bir gün daldan aşağıya bakarken: «Onun gibi olabilseydim, ne kadar mutlanırdım.»

Uzun uzun düşündükten sonra kararı verdi. «Bu kardeşin tüylerinin güzelliği, sevimliliği, içinde yüzdüğü sulardan geliyor.» diyerek kendi rahat evini bırakıp güller, havuzlar, dereler civarında yaşamaya başladı. Oralara taşıdı evini.

Ve başladı Kuğu'nun yıkandığı sulara girmeye. Günlerce yüzdü, yıkandı, çalkandı. Ama faydasını görmedi. Tüyleri hâlâ karaydı. ve kendisi karga olmakta devam ediyordu. Ve gün geçtikçe zayıf düşüyordu. Çünkü gittiği yerde kendisi için yiyecek bulamıyordu.

Bu hal çok sürmedi. Kuğu gibi görünmek isteyen karga açlıktan öldü.

MASALCI DEDE BU MASALI İLE BİZE NE ANLATMAK İSTİYOR?

Demek ki insan, görünüşünü değiştirecek olsa bile tabiatını değiştiremez. ■

Sizden Bize

TATİL İZLENİMLERİNİZ

İSTANBUL

29

GECE hiç uyuyamadım. İçim içime sığmıyor. Yıllardır kitaplardan okuduğum güzel İstanbul'u artık ben de göreceğim.

Güneşin ilk ışıklarıyla kalktım. Bütün hazırlıklarımız bitince, saat 8'de yola çıktık. Yollar sanki bitmeyecek gibi...

Saat 18 suları... Sisle güzelliğini saklarcasına gizlenen İstanbul sınırı içerisine giriyoruz. Merak, heyecan ve şaşkınlığım son haddinde... Otabüsten indik ve İstanbul'un Anadolu yakasından Avrupa yakasına geçtik. Uçsuz bucaksız bir deniz içinde sürüyle kayık, motor ve vapurlar ışıkla parıldıyor. İstanbul ışıl ışıl yanıyor. Otel bulunca ilk işimiz yemek ve uyumak oldu.

Sabahleyin bana çok yabancı gelen seslerle uyandım. Galiba bu sesler vapur düdükleri...

Caddeler kalabalık ve gürültülü. Satıcılarının sesleri ile bana gerçekten yabancı bir dünya İstanbul...

İstanbul'da ilk günümüz alışverişle geçti. Diğer üç günde ise bazı semtleri gezdik. Yazık ki tarihî kalıntıları görmemize fırsat kalmadı.

Antalya'ya dönerken gelecek yıl bir daha İstanbul'a gidebilme ümidiyle avunuyorum.

— **RENAN ŞİMŞEK (Antalya)**

BU DA BİR TATİL

30

BU yıl okulumuz mayıs ayının sonunda kapanmıştı. Karnemdeki iyi notlar bana güzel bir tatili müjdeliyordu. İlk ayı dinlenerek, televizyon seyrederek, genellikle oynayarak geçirdim. Ayrıca gazete, dergi ve kitap da okudum. Bazı önemli konuları yakından izledim. Temmuz ayında Isparta'ya gittik. Gelirken, giderken olduğu gibi Akşehir yolunu izledik. Akşehir'de Nasrettin Hoca'nın Türbesini ziyaret ettik. Tatilin ilk günlerindeki uğraşılarımı yine sürdürdüm.

Ağustos ayında babam yıllık iznini aldı. Ailece yine memleketimiz olan Isparta'ya gitmeye karar verdik. Daha sonra Dinar yoluyla Eğridir'e geçtik. Orada kaldığımız süre içinde göle girdik, çeşitli mesire yerlerine gittik. Benim en çok ilgimi Aksu nehrinin çıktığı yer çekti. Burası Eğridire 35 km uzaklıktaydı. Buz gibi nehir sularında balık tutmak mümkündü. Bu mutlu günü biz de ailece fotoğraflarla simgeledik.

Gezi dönüşünde babamın hesap işleriyle uğraştım. Eylül ayı ise yeni ders yılı için hazırlıklarla geçti.

— **HÜSNÜ EKİZ (Ankara)**

KARGA

31

SICAK bir yaz günü, kahvaltımı yaptıktan sonra annemden izin alıp bahçeye indimö Arkadaşım Hakkı ile buluştuk. Elinde bir sapan gördüm. O sapanla ne yapacağını sordum. «Kuş vuracağım,» dedi. Ben «Yazık kuşlara, günah değil mi» dedim. O zaman bana «karga avlarız» dedi. Ben de kabul ettim.

Bir ara Hakkı ağaçta bir karga gördü. Elindeki sapanı ona doğru yönelttı ve çekti. Karga birden aşağıya doğru düşmeye başladı.

Arkadaşım vurmuştu! Karganın yanına gittik. Hakkı onu eline aldı. Fakat karga, ne ölmüş, ne de yaralanmıştı. Biraz sersemlemişti, o kadar...

Bahçeye getirdik. Hakkı onu diğer arkadaşlarımıza gösterdi. Karga canlıydı. Bir sandığa koyduk. Ben karganın haline acıdım. Tam seveyim derken, parmağımı ısırıp kaçtı. Elimden kan akmaya başladı. O günden beri kargalarla hiç uğraşmam.

— **LEVENT TÜLEK (İstanbul)**

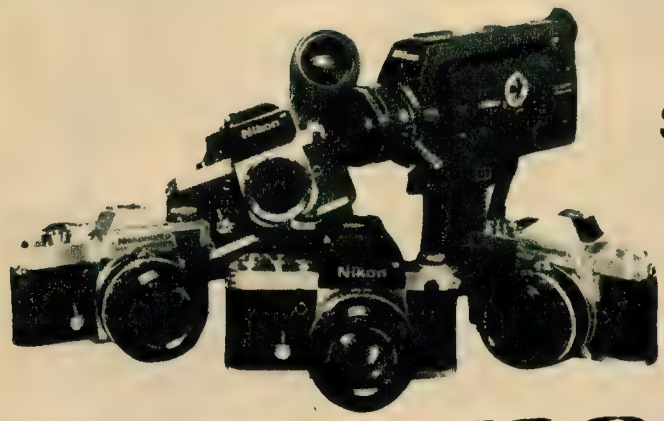

SİZİN ÇEKTİĞİNİZ GÜZEL RESİMLER

1 Kumsaldan
Murat Erkilet — ANKARA

2 Gemlik'te «Uçan Su» bölgesi
Şener Şentürk — ESKİŞEHİR

3 Kedim
Rauf Akbaba — ANKARA

4 Gece Gençlik Parkı
Meriç Özcan — ZONGULDAK

MANTARCIKLARIN AÇLIĞI

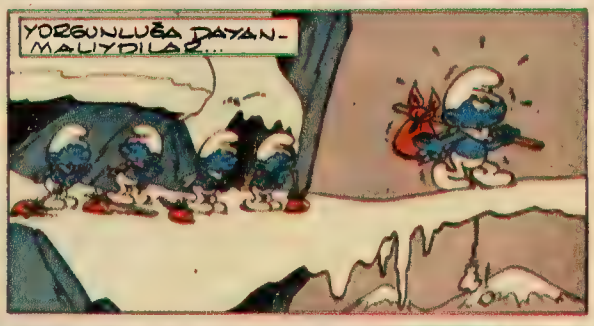

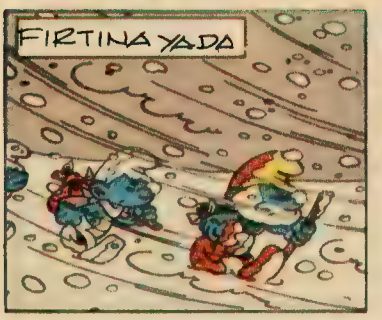

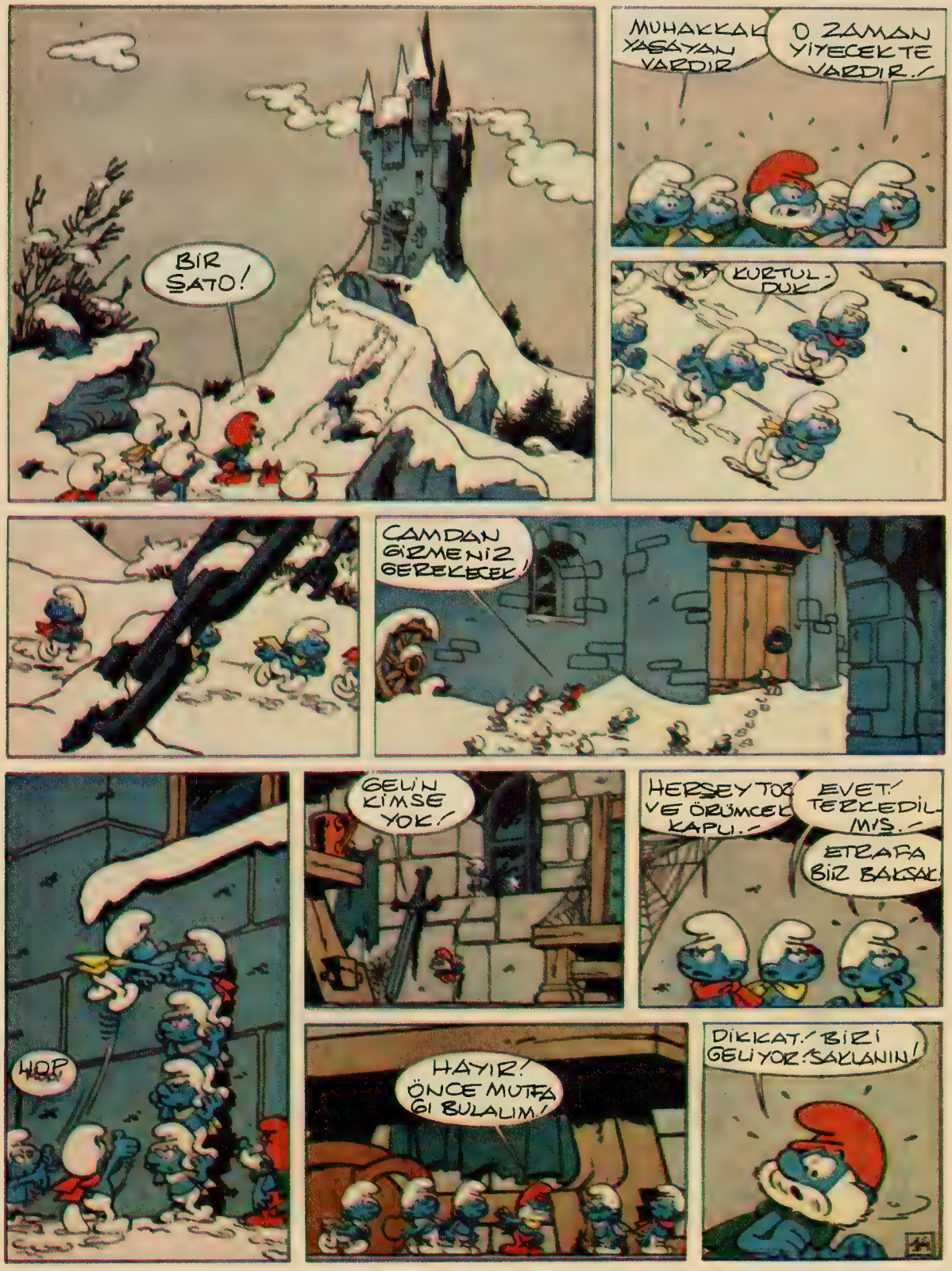
BİR ŞATO!
MUHAKKAK YAŞAYAN VARDIR
O ZAMAN YİYECEK TE VARDIR.!
KURTUL-DUK
CAMDAN GİRMENİZ GEREKECEK!
HOP
GELİN KİMSE YOK!
HERŞEY TOZ VE ÖRÜMCEK KAPLI.-
EVET! TERKEDİL-MİŞ.-
ETRAFA BİR BAKSAK
HAYIR! ÖNCE MUTFA-GI BULALIM!
DİKKAT.! BİRİ GELİYOR! SAKLANIN!

(Devamı var)

Bulmaca oyun eğlence

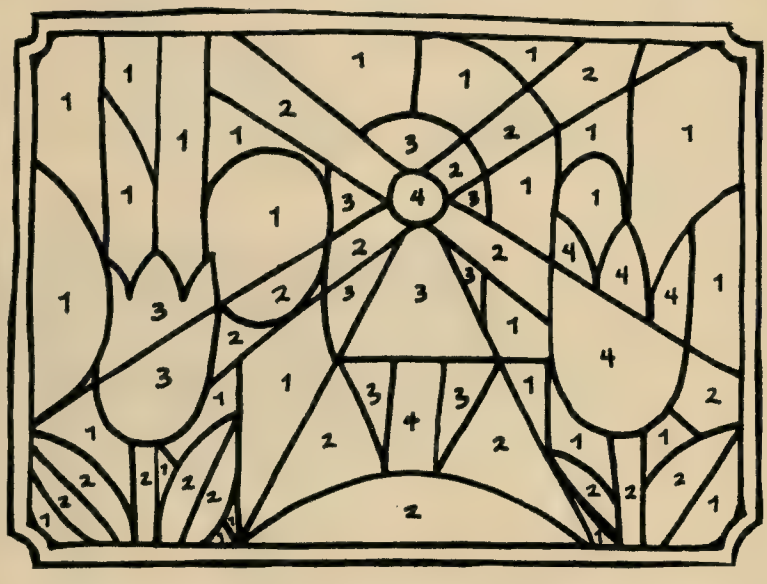

HEMEN hepinizin boya kalemleri vardır değil mi? O halde yandaki resimleri boyayın bakalım, nasıl bir sürprizle karşılaşacaksınız.

Sizi iki sürpriz bekliyor: Boyama bittikten sonra elde edeceğiniz kuşların ve çiçeklerin isimlerini de bilirseniz, bravo!

Şimdi boşluklardaki numaralara göre renkleri veriyoruz!

«1» numaralı boşluklar «Mavi»ye boyanacak.

2..... Yeşil

3..... Kırmızı

4..... Portakal rengi.

hikaye

ESMANIN KORKUSU

ESMA çok sevimli bir kızdı. Yalçın ailesinin ilk çocuğuydu. Bir de, erkek kardeşi vardı. Ahmet Esma'dan 1 yaş küçüktü. Fakat ikiz gibi büyümüşlerdi. Hemen her şey kendileri için çift alınırdı. Esma bebekle oynuyor diye Ahmet te bebekle oynardı. Ahmet ayak topu, çelik-çomak oynuyor diye Esma da, oynardı.

Okula beraber başladılar. Ahmet misafir öğrenci olarak gitti ilkin. Fakat çok zeki ve çalışkan olduğu için öğretmeni kaydını yaptırdı. Böylece ikinci sınıfa geçtiler. Beraber çalışırlar. Birbirlerine her zaman yardım ederlerdi.

Ders yılı bitmek üzereydi. Aylardan Mayıstı. O gece baba Salim Yalçın'ın çok önemli bir toplantısı vardı. Karısı Nevin hanımı da götürmek zorundaydı. Çocuklarını bekliyecek hiç kimseyi bulamadılar... Gerçekte çocuklar büyümüştü artık. Esma 8, Ahmet 7 yaşındaydılar. Sorumluluklarını benimsemeliydiler. Bu düşünceyle anneyle baba gitmeye karar verdiler.

Salim Bey:

— «Çocuklar» dedi. «Annenizle benim bu gece mutlaka gitmemiz gerekiyor. Siz de, artık büyüdünüz. Yalnız kalabilirsiniz sanırım. Korkmazsınız değil mi?»

⁂

Esma hiç cevap vermedi. Biraz korkuyordu. Ama Ahmet hemen cevapladı:

— «Tabiî korkmayız babacığım, Ben erkeğim. Hiç korkar mı Türk çocuğu?»

Bir koluyla kardeşine sarılarak devam etti.

— «Esma'yı da, korurum ben. Siz hiç kaygılanmayın...»

Babası gülerek Ahmet'in saçını okşadı!

— «Benim arslan oğlum» dedi. «Aferin sana...»

Nevin hanım: «Çocuklar,» dedi. «Biz şimdi gidiyoruz. Siz de, saat 9,30'a kadar televizyon seyredersiniz. Sonra yatıp uyursunuz. Sakın kapıyı kimseye açmayın olur mu?»

Esma ve Ahmet bir ağızdan : «Peki, anneciğim!» dediler.

Salim bey: «Haydi bakalım, şimdilik hoşça kalın,» diyerek öptü çocuklarını.

Nevin hanım da, öperek: «Allahaısmarladık yavrularım,» dedi. Ayrıldılar.

⁂

Anneyle baba gidince Esma : «Ahmetçiğim,» dedi. «Ben biraz korkuyorum. Ya annemizin, babamızın yokluğunu anlayıp, bir hırsız gelirse ne yaparız?»

Ahmet: «Korkma sen,» dedi. «Hem hırsız gelmez. Hem de, biliyorsun benim hem tüfeğim, hem de, kılıcım var... Seni de, kendimi de, korurum...»

(Gerçekten bir oyuncak tüfeği vardı Ahmet'in. Bir de plastik kılıcı).

Esma: «İyi öyleyse,» dedi. «Haydi gel televizyon seyredelim. Saat 9'da yatarız.»

İki kardeş arada konuşarak televizyonu seyrettiler. Guguklu saat 9'u çaldı. Esma televizyonu kapattı.

— «Haydi Ahmet yatmaya,» dedi.

Pijamalarını giydiler. Ayaklarını yıkayıp, dişlerini fırçaladılar. Yataklarına girdiler. Birbirlerine iyi geceler dilediler.

Ahmet tam uykuya dalıyordu ki, Esmanın sesiyle uyandı:

«Ahmet, Ahmet! Evde bir hırsız var. Gürültüsünü duydum.»

— «Yok canım,» dedi Ahmet. «Korkuyla yattığın için sana öyle geldi herhalde.»

— «Dinle bak,» diye ısrar etti Esma.

İkisi de, nefeslerini tutup dinlediler. Odada çıt çıkmıyordu. Dışarda da, hiç ses yoktu. Tam Ahmet «Gördün mü, bak yanılmışsın işte!» diyecekti ki, gerçekten bir ses geldi. Tuhaf bir gürültü duyuldu. Esma korkudan yatağının içinde tortop olmuştu.

— «Duydun değil mi?» dedi.

— «Evet!..»

— «Ne yapacağız şimdi?»

Ahmet yatağından çıktı.

— «Korkma, dedi. Sen yat burada. Hiç gürültü etme. Ben çıkıp evi arayacağım. Eğer içerde hırsız varsa ben gösteririm ona!»

Sonra büyük bir ciddiyetle tüfeğini ve kılıcını aldı. Ve kardeşine:

— «Bu kılıcı görünce hırsızın nasıl korkacağını düşünebiliyor musun!» dedi.

⁂

Ayağının ucuna basarak çıktı odadan. Tam karşısında pırıl pırıl bir çift göz gördü. Birden ışığı yakarak: «Kıpırdama yakarım,» diye bağırdı. Fakat aynı anda bir şaşkınlık sesi çıktı ağzından. Karşısında ufak bir kedi duruyordu. Tüyleri diken diken olmuş, korkusundan ne yapacağını şaşırmış, ufak bir kedi. Açık kalan balkon kapısından yanlışlıkla içeriye girmişti. Şimdi de,

(Devamı 30. sayfada)

çekirge

AMMA SANS! NE ARABAYA BÜŞTÜK!
HAYDI İTİNİZ!
İTSENİZE KOMİSERİM.!
HADI HOP!
!?
VROU
DURUN!
BİR MÜŞTERİ UNUTTUNUZ.!
KANUN NAMINA, KRAL NAMINA, CUMHURİYET NAMINA VE DE BENİM NAMIMA DURUN.!
BANA BAK! PARAYI O ÖDEYECEKTİ! BENDE PARA YOK!
BU GEZİ ÜCRETSİZDİR ÇEKİRGE.!
HEY.! NE DEMEK OLUYOR BÜTÜN BUNLAR.!

kaçıyor

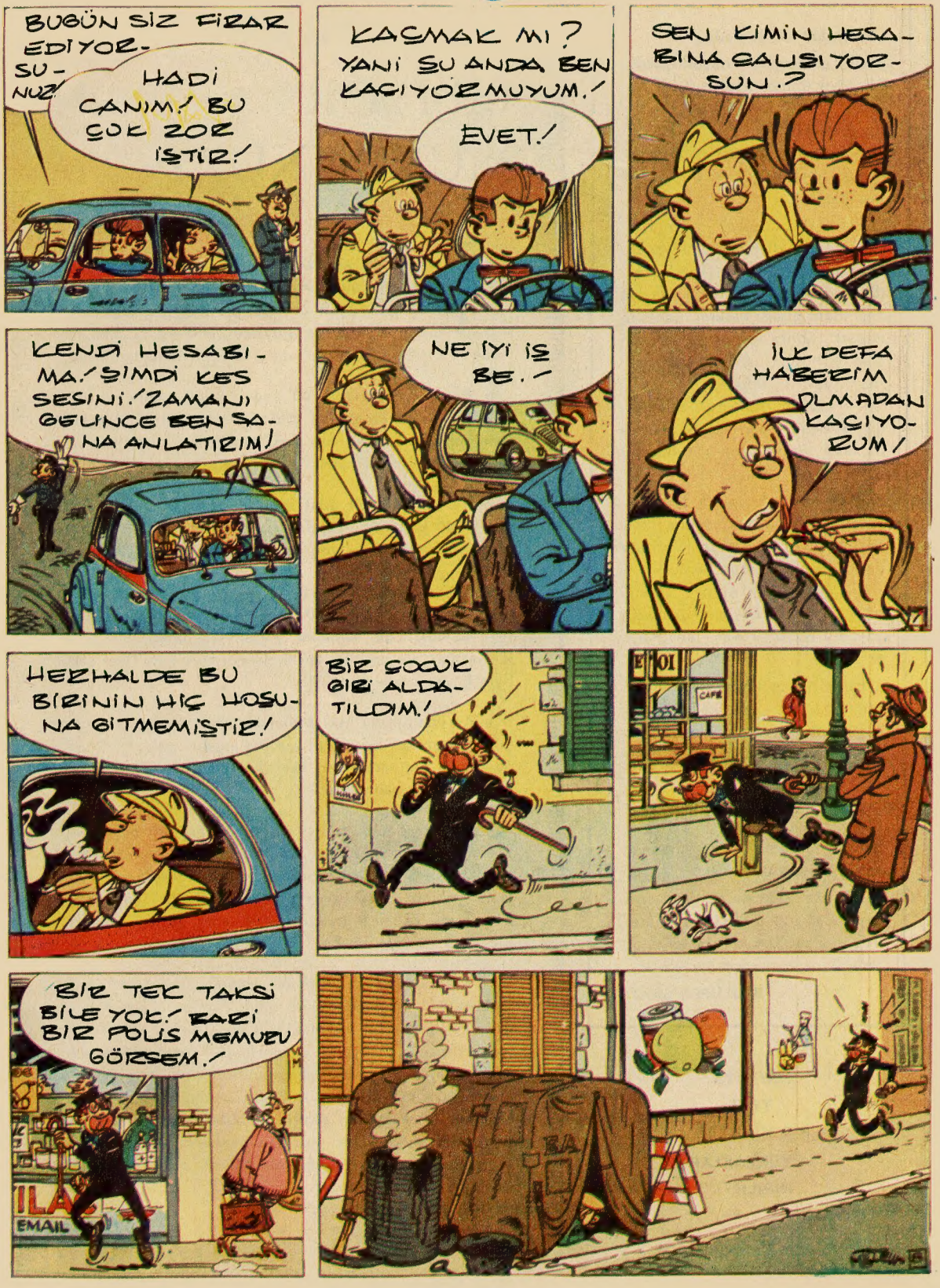
BUGÜN SİZ FİRAR EDİYORSUNUZ!
HADİ CANIM! BU ÇOK ZOR İŞTİR!
KAÇMAK MI? YANİ ŞU ANDA BEN KAÇIYORMUYUM.!
EVET.!
SEN KİMİN HESABINA GAZİYORSUN.?
KENDİ HESABIMA.! ŞİMDİ KES SESİNİ.! ZAMANI GELİNCE BEN SANA ANLATIRIM!
NE İYİ İŞ BE.!
İLK DEFA HABERİM OLMADAN KAÇIYORUM!
HERHALDE BU BİRİNİN HİÇ HOŞUNA GİTMEMİŞTİR!
BİR ÇOCUK GİBİ ALDATILDIM!
CAFE
BİR TEK TAKSİ BİLE YOK.! BARI BİR POLİS MEMURU GÖRSEM.!
EMAIL

ESMANIN KORKUSU

(Baştarafı 27. sayfada)

nasıl çıkacağını düşünüyordu. Bir süre Ahmet kediye, kedi Ahmet'e baktı. Sonra Ahmet gülerek bağırdı!

— «Esma, kardeşim gel de, hırsızı gör! Küçücük bir kediymiş meğer!..

Esma da, koşarak geldi. Gerçekten kediydi gürültüyü yapan. O anda kedi ansızın fırladı. Geldiği yerden sokağa kaçtı. Ahmet ardından gidip balkon kapısını kapattı. Sonra tekrar yatak odasına döndüler. Ahmet önce Esma'yı yatırdı, öptü.

— «Sakın korkma Esma'cığım,» dedi. «Ben varım. Hırsız da olsa, kimse sana kötülük yapamaz, ben varken...»

Esma sevgiyle sarıldı Ahmet'e.

— «Sana güveniyorum, kardeşim. Korkmuyorum artık,» dedi. «Sen korursun beni.»

— «Bak, dedi Ahmet. Tüfeğimi ve kılıcımı başucumuza koyorum. Haydi rahat rahat uyu artık.»

Esma Ahmed'in cesaretine hayran olmuştu: «Ne kadar cesur bir kardeşim var. Böyle bir kardeşim olduğu için çok şanslıyım,» diye düşündü.

Ahmet de, yaptığından memnundu. «Kardeşimi korkusundan kurtardım. Bana inanıyor artık,» diyordu içinden...

Böylece uykuya daldılar. Anneyle baba geldiklerinde Ahmet'in tüfeğiyle kılıcının ne diye ortada durduğunu anlayamadılar.

■ ULUFER ŞAHİN

HAFTAYA
YENİ
BİR HİKÂYE :
«OYUNCAKLAR
KIRILIR!»

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

● Avustralya'da yaşıyan Falanjer adlı bir hayvanın çok ilgi çekici bir kuyruğu vardır. Bir hayli uzun ve kuvvetli olan bu kuyruğun ucunda parmağa benziyen çıkıntılar bulunur. Hayvan böylece tehlikesizce dallara tutunup başaşağı sarkar, saatlerce kıpırdamadan uyur.

● Bugün yeryüzünde 60 kadar geyik çeşidi vardır. Bunların arasında en ilgi çekicilerinden biri Şili'de yaşıyan «pudu» denen bir çeşit geyiktir. Bu garip hayvanın boyu hemen hemen bir tavşanınkine yakındır.

● Yeryüzünde bir saat içinde doğan çocukların sayısı 5.400 kadardır. Yapılan istatistiklere göre bir saatte yeryüzünde 50 milyon fincan kahve içilmektedir.

● Bugüne kadar yapılan çeşitli araştırmalar sonunda dünyamızın 3 - 4.000.000.000 yaşında olduğu tahmin edilmektedir. Bu zamanın yarısından çoğu dünyanın katılaşması ile geçmiş, ancak ondan sonra en ilkel şekliyle hayat başlamıştır.

● Avrupa'nın en eski Millet Meclisi İsveç'tedir. 1435 yılında kurulan bu millet meclisi aradan geçen 500 yıldan fazla bir zamandan beri, hâlâ aynı esaslara dayanarak vazife görmektedir.

● Köstebekler hayatlarının hemen hemen tamamını, toprağın içinde açtıkları galeride geçirdiklerinden karanlıkta yaşarlar. Yıllarca ışık yüzü görmeyen bu hayvanın gözleri yavaş yavaş görme kabiliyetini kaybeder. Zaten yok denecek kadar küçük olan gözleri böylece hiç görümemeye başlar.

● Kolunuzdaki saati günün hangi saatinde kurmak gerektiğini hiç düşündünüz mü? Yapılan incelemelere göre kol saatlerini kurmak için en elverişli zaman sabahlardır. Sabah uyanıp da gözünüzü açınca ilk iş olarak saatinizi kurarsanız hem unutmamış, hem de saatinizi korumuş olursunuz. Çünkü bütün gün kolunuzla beraber hareket eden saatinizin daha bazı enerjiye ihtiyacı vardır. Geceleri kurulan saatlerin zemberekleri ertesi sabaha kadar güçlerinin büyük bir kısmını geceleyin harcamış olurlar. ■

sizin albümünüz

KULÜP ÜYELERİMİZİ TANITIYORUZ

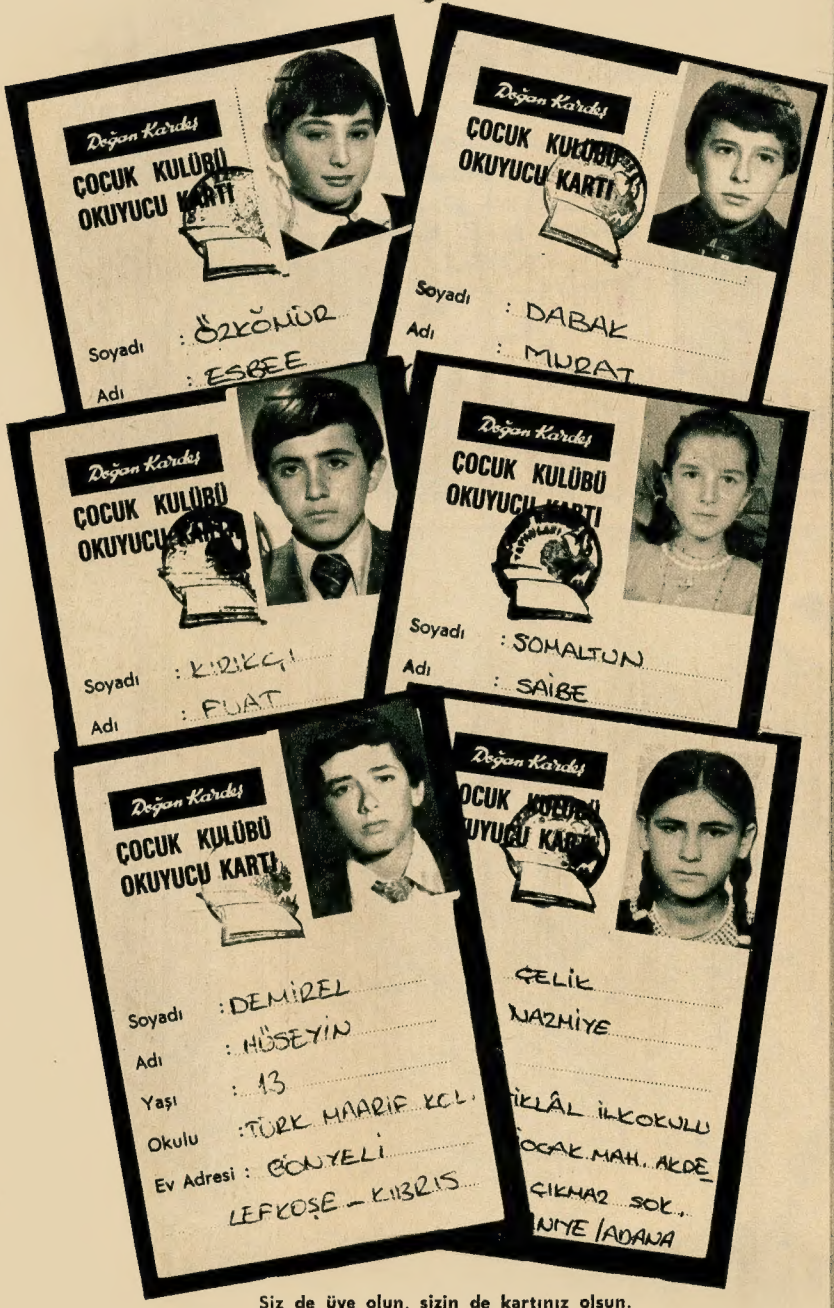

Siz de üye olun, sizin de kartınız olsun.

SAĞLIK ALFABESİ

ALFABENİN harfleriyle tanınan vitaminler, sağlığımız için hepimize gerekli yiyeceklerde bulunan minik kimyasal bileşimlerdir. Sağlıklı olabilmek için, her besini düzenli olarak almalı ve yediğimiz yiyeceklere dikkat etmeliyiz. Yiyeceklerin bir çoğunda bulunan **vitamin,** hayat anlamına gelen Latince bir sözcükten türemiştir. Demek ki minik kimyasal bileşimler olan vitaminler hayattır.

Yiyeceklerin bir kısmında da **protein** bulunur. Vücut, proteinleri, kan hücrelerinin, kas liflerinin, saçların, sinir hücrelerinin yapımında kullanır. Yediklerimizde bulunan öteki önemli maddeler de şunlardır:

Karbonhidratlar: Kasların çalışması için gerekli enerjiyi sağlayan şeker ve nişastalardır.

Yağlar: Bunlar da enerji kaynağı olarak vücutta biriktirilir.

⁂

Her yediğimiz besin, sindirim sistemi vasıtasiyle öğütülecek ve vücuda faydalı hale getirilecektir. Sonra, ince bağırsaklardaki kılcal damarlar tarafından vücudun gerekli bölgelerine taşınacaktır. Her yediğimiz lokmanın vücudumuzun sıhhatli kalması yönünden büyük önemi vardır. Yemeklerinizi düzenli olarak yiyiniz. ■

Cancan ile afacan

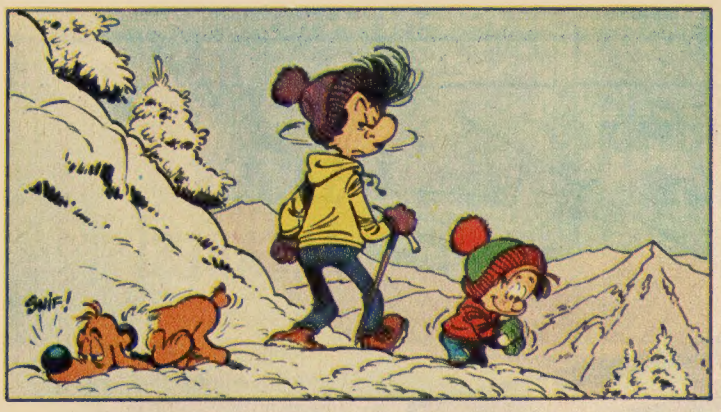

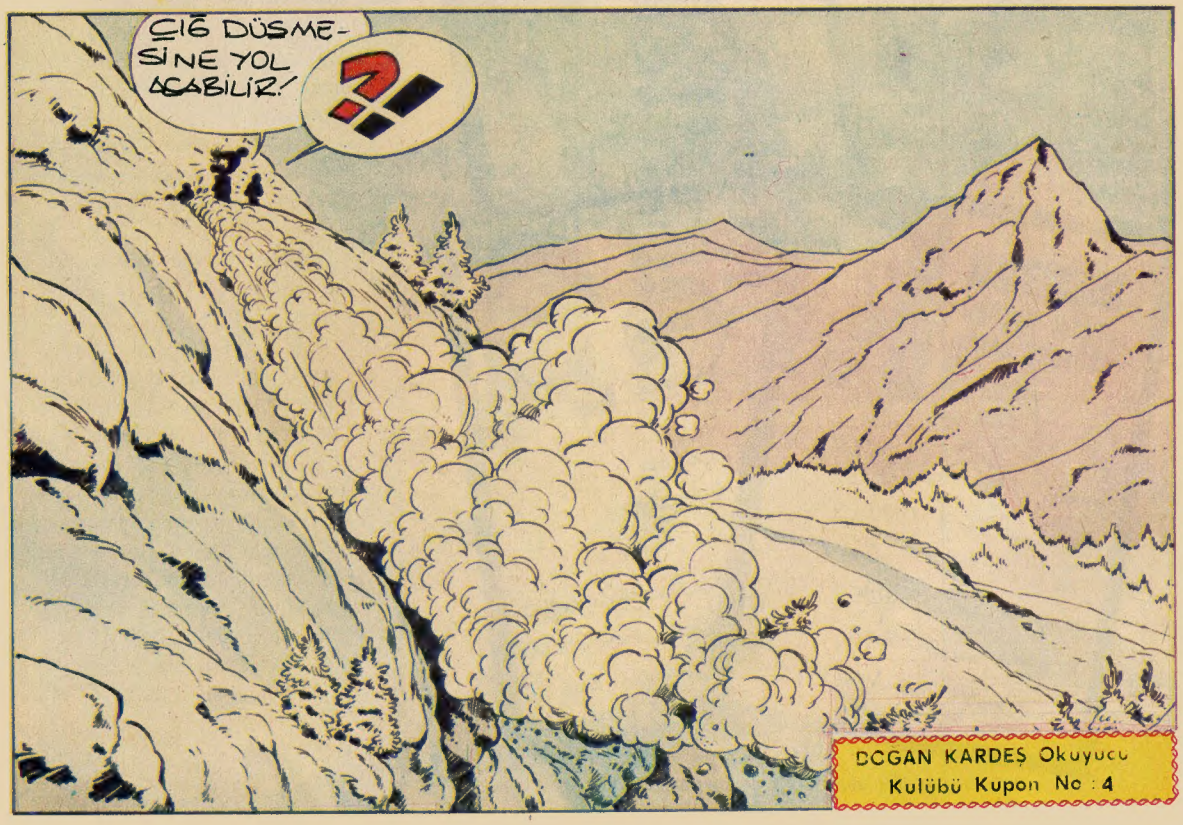

DOĞAN KARDEŞ Okuyucu Kulübü Kupon No : 4